

Sentencja

Wykładni art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, należy dokonywać w ten sposób, że w oczach przeciętnego konsumenta, czyli konsumenta właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego, sugeruje on, że przedsiębiorca ten używa tego numeru telefonu do celów kontaktów z konsumentami, ów numer telefonu należy uznać za „dostępny” w rozumieniu tego przepisu. W takim wypadku wykładni art. 6 ust. 1 lit. c) i h) oraz art. 6 ust. 4 tej dyrektywy, w związku z częścią A załącznika I do niej, należy dokonywać w ten sposób, że przedsiębiorca, który udziela konsumentowi, zanim ten zostanie związany umową zawieraną na odległość lub umową zawieraną poza lokalem przedsiębiorstwa, informacji o procedurach korzystania z prawa do odstąpienia od umowy, posługując się w tym celu wzorem pouczenia zawartym we wspomnianej części A załącznika I, zobowiązany jest podać ten sam numer telefonu w tym wzorze pouczenia, aby zapewnić temu konsumentowi możliwość przekazania przedsiębiorcy ewentualnej decyzji o skorzystaniu z tego prawa przy użyciu tego numeru telefonu.

(¹) Dz.U. C 230 z 8.7.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 7 maja 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Trgovački sud u Zagrebu – Chorwacja) – PARKING d.o.o. / SAWAL d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o. / Letificio d.o.o. (C-323/19)

(Sprawy połączone C-267/19 i C-323/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Notariusze podejmujący czynności w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie dokumentu autentycznego – Postępowanie niesporne – Zasada niedyskryminacji – Artykuł 18 TFUE – Prawo do rzetelnego procesu sądowego – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej)

(2020/C 240/33)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Trgovački sud u Zagrebu

Strony w postępowaniach głównych

Strona skarżąca: PARKING d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o. (C-323/19)

Strona pozwana: SAWAL d.o.o. (C-267/19), Letificio d.o.o. (C-323/19)

Sentencja

Artykuł 18 TFUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym upoważniającym notariuszy działających w granicach kompetencji powierzonych im w ramach postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie dokumentów autentycznych do wydawania nakazów egzekucyjnych, które, jak wynika z wyroku z dnia 9 marca 2017 r., Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), nie mogą być uznawane i wykonywane w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 263 z 5.8.2019.